

EEN GEWAARSCHUWD STEL TEL T VOOR...

"Onwezenlijk" spel in één bedrijf

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN GEWAARSCHUWD STEL TELT VOOR...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

RIET v. BALLEWERPEN: pas getrouwd, vrolijke vrouw.

SJAAK v. BALLEWERPEN: zeker iemand. Is altijd correct in allerlei situaties. Zuinig type.

MOEDER: bemoeiachtig iemand.

EDUARD: hoteleigenaar. "Stroperig" type.

JOKE: vrouw Eduard. Manusje van alles.

DECOR:

Stelt een zeer eenvoudige hotelkamer voor. Zeker een bed, wat stoelen, tafeltje. In achterwand een raam.

Rechts deur van opkomst. Links deur van kast. Deur draait op toneel.

Moet iemand in kunnen.

Als doek open gaat is de lege kamer te zien. Achter toneel klinkt een luide pijnlijke kreet.

RIET (*op, hoedje op, boeketje in handen*): Wie doet nou toch zo iets?

SJAAK (*op, hoge hoed op, netjes gekleed, duidelijk pijn in rug*): Maar Rietje, iedere bruidegom wil toch zijn bruid over de drempel dragen?

RIET: Ja, een jeugdige, lichte bruid. Niet zo'n stevige als ik ben.

SJAAK (*moeizaam naar Riet*): Rietje, mijn engeltje. Jij bent toch mijn lichtvoetig bruidje, mijn..

RIET: Ha, lichtvoetig. Laat me niet lachen. Daarom is het zeker in je rug geschoten.

SJAAK (*moeizaam naar bed*): Had allang last van mijn rug, Rietje. Ik moet even gaan liggen, Rietje. Misschien dat dan de pijn zakt. (*moeizaam op bed, zucht hoorbaar*) Hè, hè, dat is beter.

EDUARD (*op, sjouwend met twee koffers*): Zal ik ze hier maar neer zetten, mevrouw?

RIET: Och, zet ze daar (*wijst ver uit de buurt kast*) maar neer.

EDUARD: Natuurlijk mevrouw. (*loopt naar aangewezen plaats*)

SJAAK (*half omhoog*): Wil me er niet mee bemoeien, Rietje, maar direct moet ik die koffers weer naar die kast sjouwen. En mijn rug doet toch al zo'n pijn. (*zuchtend liggen*)

RIET: Je hebt gelijk Sjaakje. Mijnheer.. eh.. zet ze toch maar daar (*wijst naast kast*) neer graag.

EDUARD (*zucht, paar arm oefeningen*): Natuurlijk, mevrouw. (*sjouwend naar plaats*)

RIET: Zijn ze heel erg zwaar?

EDUARD: Och, we zijn wel iets gewend, mevrouw. (*wankelend*) Bovendien ben ik er al. (*kreunend koffers neer*)

RIET: Och, hartstikke bedankt, meneer eh..

EDUARD: Eduard. Mijn naam is Eduard. Ik ben de eigenaar van dit hotel.

RIET: Och, wat leuk. Hoor je dat, Sjaak? Mijnheer hier is zelf eigenaar. (*kijkt rond*) En waar is de badkamer, mijnheer de eigenaar.. eh Eduard. (*wijst kastdeur*) Daar zeker?

EDUARD: Nee mevrouw, dat is de kast. De badkamer en toilet zijn beiden op de gang. We zijn maar eenvoudig hotel, mevrouw.

RIET: O. Op de gang dus? Eh.. mooi. Zijn er nog meer gasten, mijnheer Eduard?

EDUARD: Nee mevrouw. U bent de enige gasten die we hebben momenteel.

RIET: Och wat leuk. Hoor je dat Sjaak. We zijn de enige gasten.

SJAAK (*half omhoog*): Ben niet doof. Heb het in mijn rug, heb niks aan mijn oren.

EDUARD: Als dat alles, mijnheer, mevrouw? U kunt aan dat koordje (*wijst koordje bij bed*) trekken en dan komen wij.

RIET: Wij?

EDUARD: Mevrouw?

RIET: U zei wij. Wie zijn wij?

EDUARD: Mevrouw weet niet meer wie zijzelf en meneer is?

RIET: Jawel, jawel. Dat is mijn man Sjaak van Ballenwerpen. (*Sjaak zwaait vanuit bed*) En ik ben Riet van Ballenwerpen. U moet weten we zijn pas getrouwd.

EDUARD: Dacht al zoiets toen mijnheer een eh.. poging deed u (*doet Sjaak na*) over de drempel te eh.. transporteren.

SJAAK (*half omhoog*): Wat helaas niet gelukt is.

EDUARD: Merkte dat, mijnheer.

RIET: Maar, mijnheer Eduard, wie bedoelt u nu met wij?

EDUARD: Wij? O, dat bedoelt u. Nou wij zijn mijn vrouw en ikzelf dus. De eigenaren van dit hotel.

RIET: O, nu snap ik het. Dat trekken aan dat touwtje is dus een soort van roomservice?

EDUARD: Zo zou u het uit kunnen leggen, mevrouw. Alleen zijn wij niet zo modern. Wij noemen het gewoon service. Anders nog iets gewenst, mevrouw?

RIET: Dacht het niet. Heb jij nog iets te vragen Sjaak?

SJAAK (*zwaait vanaf het bed*): Nee hoor. Alles is prima.

RIET: U hoort het.

EDUARD: Prima. Dan ga ik nu, mevrouw. (*blijft staan, met hand gebaar geld*)

RIET: U gaat maar hoor, mijnheer Eduard. U zal het wel druk hebben?

EDUARD: Valt mee, mevrouw. Zoveel gasten krijgen we niet op jaarbasis. (*gebaar geld*)

RIET: Ja, ja. (*kijkt hem van onder naar boven, ziet hand*) O ja, natuurlijk. Zal even in m'n tas kijken. (*in handtas zoeken*) Heb niets. Sjaak?

SJAAK (*half omhoog, pijnlijk gezicht*): Ja? Wat is er? Staat hij er nu nog? Staat ie vastgelijmd of zo?

RIET (*haastig bed Sjaak*): Nee, maar hij wil een fooi. Dat is zo gebruikelijk in hotels.

SJAAK: In hotels in Spanje, ja. Maar toch niet in zo'n een-voudig plattelands ho..

RIET (*hand voor mond Sjaak*): Geef nu maar wat geld. Dan kan hij weg. (*Sjaak moeilijk uit bed komen, portemonnee pakken en zorgvul-*

dig zoeken. Riet kijkt mee, trekt iets uit portemonnee) Zo, kijk eens aan, mijnheer Eduard. Dat is voor jou.

EDUARD (*kijkt, hoofd schudden*): U bent erg vriendelijk, mevrouw van Ballenwerpen. Goedemiddag. (*af*)

SJAAK (*moeilijk over toneel*): Was dat nou wel nodig om hem zoveel te geven? Ik had zelf die koffers wel naar boven kunnen dragen, hoor.

RIET: Lieve Sjaak, je kunt mij nog niet eens over die drempel dragen en dan ook nog die twee koffers? Nee, zo is het goed.

SJAAK: Het zal wel. (*kijkt rond*) We hebben wel een mooie kamer, hè?

RIET (*kijkt*): Het heeft iets. Iets romantisch. Iets ouds, iets wat ons alle twee aanspreekt.

SJAAK (*knikt*): Nou, vooral omdat het toch niet zo duur was. (*haastig*) Niet dat het nu ook weer zo goedkoop was, meer in onze prijsklasse. Heb er lang voor moeten zoeken.

RIET (*bij Sjaak*): Och, lieve Sjaak, wie zorgt er nu voor een hotel voor ons tweeën alleen? Dat doet toch geen enkele bruidegom voor zijn bruid? (*omhelzing*)

SJAAK (*trots*): Niets is teveel voor jou, m'n Rietje. Tenminste als het in onze begroting past. We moeten tenslotte ook aan de centjes denken. Nu we getrouwd zijn worden we nog eens een keertje gekort. Weer zo'n leuke regel van de overheid.

RIET: Och, alleen maar bij jou te zijn is al voldoende. (*omhelzing*)

SJAAK (*afwerend*): Niet doen, Rietje, mijn rug. Ik zal trouwens eerst eens kijken wat voor uitzicht we hebben. Daar hebben we tenslotte ook voor betaald. (*naar raam, niet open krijgen, sterker duwen, stoppen aan rug pakken*) Het lukt niet. O, mijn rug.

RIET: Laat mij eens proberen.

SJAAK: Ja zeg, als het mij al niet lukt dan jou zeker niet.

RIET (*vinger omhoog*): Jongetje, onderschat de vrouwen niet. (*raam proberen te openen, lukt niet. Sjaak hoofdschuddend aanzien*) Het.. het lukt niet.

SJAAK: Zei ik toch wel. Zal ik het nog eens proberen? (*loopt richting raam*)

RIET (*tegenhouden*): Nee, nee. Denk aan je rug.

SJAAK (*voelt rug*): Je hebt gelijk. Wat nu?

RIET: Ik zal direct die eigenaar.. die Eduard eens bellen. Dat moet lukken via dat touwtje.

SJAAK: Als jij dat doet denk ik dat ik even in bad ga liggen. Ze zeggen dat het goed is voor een pijnlijke rug. Een warm bad, goed voor de spieren. (*pijnlijk bewegen*)

RIET: Goed, doe dat. Ik zal eerst die eigenaar eens bellen (*trekt touwtje*) Of hoe je dat ook noemt. Ga jij maar in bad liggen, dan pak ik ondertussen de koffers uit.

SJAAK (*richting deur*): Zal ik mijn koffer eerst uitpakken? Ik moet tenslotte schoon ondergoed hebben en een handdoek en mijn toiletpullen en.....

RIET: Ga jij nu maar naar de badkamer. Ik kom direct die spullen wel brengen. Zal ik meteen je rug masseren.

SJAAK: Nou, dat hoeft niet. (*af, op*) Hoewel, het is eigenlijk wel een goed idee. Ik zal de badkamerdeur open laten. (*af*)

RIET: Misschien zal ik je wel meer doen dan... och, hij is al weg. Nu eens kijken naar de koffers. (*pakt koffer openen. Eduard kloppen*) Binnen.

EDUARD (*op met dienblad met champagne*): U heeft gebeld?

RIET: Inderdaad, gebeld maar niets besteld. Hé, dat rijmt.

EDUARD (*neerzetten*): Klopt. Van dat bellen en trouwens ook van dat niet bestellen. Maar goed, nu even serieus: mijn vrouw hoorde dat u pas getrouwd bent en vond het wel leuk om u deze champagne te geven zodat u deze op onze gezondheid op kunt drinken.

RIET: Ach, wat aardig van u en uw vrouw. Wilt u haar hartelijk danken?

EDUARD: Zal ik doen, mevr. van Ballenwerpen. (*kijkt rond*) Is mijnheer van Ballenwerpen er niet?

RIET: Is even in bad. Vanwege zijn rug. Maar luister, we krijgen dat raam niet open.

EDUARD: O, nou, dan zal ik eens kijken. (*naar raam proberen, niet lukken*)

RIET (*pakt kledingstuk uit koffer*): Lukt niet, hè?

EDUARD: Vreemd, normaal gesproken moet het toch lukken, maar nu... (*weer een poging*)

RIET: Nou ja, hout werkt zeggen ze altijd, dus dat zal het zijn. (*kast open, wil kledingstuk weghangen, schrikt*) Moeder! (*deur dicht gooien*)

EDUARD (*omkijken*): Moeder? Zei u moeder? (*Riet rug tegen kastdeur. Eduard bezorgd*) Mevr. van Ballenwerpen. Voelt u zich wel goed?

RIET: Wat? Ik.. ik bedoel.. Wat zei u? Ik.. (*kijkt deur*)

EDUARD (*naar Riet*): Voelt u zich wel goed, mevrouw van Ballenwerpen? Zal ik uw man gaan roepen?

RIET: Man? Hè? Nee, laat maar, het gaat weer. (*zucht diep*)

EDUARD: Bent u ergens van geschrokken? (*Riet wijst kast*) Ach natuurlijk. Ik begrijp het al. Een muis. Daar zijn bijna alle vrouwen bang van. Ja helaas, in een ouder hotel kan dan gebeuren. Maar ik

zal eens kijken. Die muis is tenslotte banger voor u dan u voor die muis moet zijn, mevrouw van Ballen werpen. (*loopt richting kastdeur, vastpakken*)

RIET (*hard*): Nee. (*trekt Eduard bij kast vandaan*)

EDUARD (*struikelend door kamer*): Niet? Wat bedoelt u?

RIET: Eh.. nou kijk er zat eh.. daar zat geen muis. (*hoofdschudden*)
Nee hoor, er zat daar geen muis. O nee, het was geen muis. (*zucht*)
Was het maar een muis.

EDUARD: Maar waarom schrok u dan zo? En u werd nog wel zo wit.

RIET: Nou.. eh.. dat zijn eh.. daar hebben vrouwen wel eens last van, begrijpt u.

EDUARD: O natuurlijk. Ik begrijp het. Mijn vrouw heeft dat ook. Plotseling heeft ze zo'n opvlieging.

RIET: Precies, die had ik ook. Het raam?

EDUARD: Raam? O, nou, daar moet ik iemand anders bij halen. Ik zal het nog eens proberen; misschien dat het nu wel.. (*aanstalten naar raam lopen*)

RIET (*tegenhouden*): Is niet nodig, laat daar maar eens aan andere keer naar kijken.

EDUARD: Maar.. maar het is een kleine moeite om..

RIET (*trekt naar deur*): Nee, nee. Doet u dat maar op uw gemak. Het is toch geen weer om het raam open te zetten.

EDUARD: Maar.. maar dat wil nog niet zeggen dat..

RIET (*deur open duwt Eduard door deur*): Neem u tijd, mijnheer Eduard. (*deur dicht, open*) En bedank uw vrouw voor de champagne. (*deur dicht, zuchten*) Phoe, die is weg. Maar hoe kan.. ik bedoel ik heb gedroomd. (*voorzichtig naar kast, voorzichtig open en kijken, deur dicht*) Nee, dat kan niet. Dat bestaat niet. Ik slaap. Dat zal het zijn. Ik droom. Direct word ik wakker en..(*deur kloppen*) O nee hè, daar is die Eduard weer. (*naar deur, open, kijken, deur dicht*) Niemand? Maar ik hoorde toch duidelijk kloppen. (*kloppen*) Daar is het weer. Maar het komt uit de kast. (*naar kast, voorzichtig deur open*) Wil je alstublieft zeggen dat ik droom? Niet? (*knijpt zich in arm*) Au, nee, ik slaap niet. Maar hoe kan dat dan? Ik bedoel.. hoe kom jij hier? Ik bedoel.. dat kan toch niet? (*stap terug*)

MOEDER (*op kast, donker aangekleed, tasje bij, evt. bleek uiterlijk*): Ik ben het echt, kind.

RIET (*achteruit bed, neerploffen*): Maar.. maar dat kan niet. Dat is niet mogelijk. Toch?

MOEDER: Kind, vraag me niet hoe het kan maar ik ben weer hier terug.

RIET: Maar moeder u.. eh je bent al jaren dood.

MOEDER: Klopt kind. Maar ergens hebben ze daar (*wijst boven*) een fout gemaakt en ik moest terug.

RIET: Maar.. maar dat kan toch niet? Ik bedoel.. hoe kan dat dan?

MOEDER: Kind, vraag me niet hoe. Maar ze zijn daar (*wijst boven*) aan het moderniseren. Ze gaan van die.. die.. hoe heten die dingen ook weer met van die toetsen en zo'n tv erbij?

RIET: Toetsen? Tv? O je bedoelt computers.

MOEDER: Die bedoel ik. Nou ze hebben van die ... die.. comp.. van die dingen aangeschaft en nu schijnt er iets mis gegaan te zijn.

RIET: Misgegaan te zijn? Maar.. maar..

MOEDER (*zitten*): Eerst even zitten, kind.

RIET: Maar moeder, u kunt toch zomaar niet terug komen? Ik bedoel.. dat kan toch niet?

MOEDER: Mijn idee, kind. Dat heb ik ook tegen Ludovicus gezegd.

RIET: Tegen wie?

MOEDER: Ludovicus. Die regelt die dingen. Zoals je weet staat Petrus aan de hemelpoort, die schrijft je in en dan moet je naar Ludovicus en die regelt de rest.

RIET: Petrus? Rest? Ludovicus? Hoezo rest..

MOEDER (*zucht*): Kind, ik heb je vroeger toch verteld dat Petrus aan de hemelpoort staat. (*Riet knikt*) Nou, Petrus schrijft je in het grote boek in, je krijgt een briefje met je naam, tijd en dan ga je naar Ludovicus. Ludovicus is een soort van eh.. onderbaas zal ik maar zeggen. Die kijkt waar de rest van je familie is en..

RIET: Rest van familie? Dus je hebt papa ook nog gezien?

MOEDER: O, heel de familie is daar. (*wijst boven*) Tenminste diegene dood zijn. (*zucht*) Behalve natuurlijk je oom Piet. Die is er niet.

RIET: Oom Piet er niet? Maar.. maar waar is die dan wel?

MOEDER: Die moet nog twee jaar.

RIET: Twee jaar? Waar?

MOEDER: Kind, je praat op rijm. Oom Piet er niet, twee jaar waar? Je oom Piet deugde hier toch al niet. Ik heb je toch wel eens verteld dat hij.. (*kijkt rond*) het met verschillende vrouwen hield?

RIET: Ja, maar wat heeft dat...

MOEDER: Nou, daar moet hij nu voor boeten in..

RIET (*ongelovig*): Je.. je bedoelt dat dat ook al bestaat?

MOEDER: Natuurlijk bestaat het vagevuur, kind. Net zoals de hel. (*heft handen*) Niet dat ik daar ooit geweest ben. Heb het ook maar via via gehoord, hoor.

RIET: Ik.. ik snap er niets van.

MOEDER: Kind.. (*smakt*) Ik krijg een droge keel. Heb je iets te drinken?

RIET: Alleen maar die champagne.

MOEDER (*kijkt fles*): Nou, niet al te beste, maar het gaat. Maak je hem even open?

RIET: Sinds wanneer drink jij? Heb jij trouwens verstand van champagne?

MOEDER: Sinds ik daar (*wijst boven*) ben wel, ja. Dat leer je daar wel. Er wordt daar stevig (*gebaar van drinken*) ingenomen. Maar ja, het heet niet voor niets de hemel, hè. Maar daar vertel ik je wel meer over.

RIET (*fles openmakend*): Maar.. moeder. Ik begrijp nog steeds niet wat u nu hier komt doen.

MOEDER: Kind, zoals ik al zei kwam die Ludovicus bij me en die zei dat ik terug moest.

RIET: Maar hoe kan dat? Ik bedoel... na al die jaren.

MOEDER: Dat zei ik dus ook tegen Ludovicus. Maar hij had zo'n.. zo'n papier van de computer bij hem en daar stond het op, zei hij.

RIET (*fles open, inschenken*): Maar dan hebben ze toch een fout gemaakt?

MOEDER: Kind, mijn woorden. Maar hij zei weer dat ik terug moest net zoals die fout recht getrokken was. (*pakt glas aan, drinken*) Niet echt "je van het", maar het gaat.

RIET (*schudt hoofd*): Dit gelooft niemand.

MOEDER (*drinken, smakken*): Kind, hang het niet aan de grote klok. Voor je het weet ben ik weer weg. Hoop ik.

RIET: Maar ik kan het toch wel aan mijn man eh.. aan mijn Sjaak vertellen?

MOEDER (*verslikt zich, hoesten*): Kind, nu je het over die Sjaak hebt. Het is misschien maar goed dat ik terug kom. Ik moet je echt waarschuwen, ik.. (*deur kloppen*)

RIET: Moeder, u moet hier weg. Niemand mag u zien.

MOEDER: Kind, je hebt gelijk. Maar waar naar toe? Kan toch slecht uit het raam springen. Kan wel dood vallen. (*krabt op hoofd*) Zou dat voor een tweede keer gaan, dood gaan bedoel ik? (*deur kloppen*)

RIET: Dat weet ik niet. Bovendien gaat het raam niet open, (*paniekerig*) schiet op, ga maar weer in de kast. (*trekt moeder overeind en duwt haar in kast, neemt glas over*)

SJAAK (*hoofd om deur*): Riet? Rietje?

RIET: O, ben jij het?

SJAAK: Wie anders? Maar waar...

RIET: Waarom klop jij op je eigen kamerdeur?

SJAAK: Nou... dat is te zeggen. Ik ben dus in bad geweest en..

RIET: Je kunt toch gewoon binnen komen? Dit is je eigen hotelkamer hoor. (*wenkt*) Kom binnen, jong.

SJAAK: Nou, vooruit dan maar. (*op, alleen handdoek om*)

RIET: Waarom ben jij niet aangekleed?

SJAAK: Dat wilde ik nou net vertellen, Rietje. Jij zou toch met mijn kleding komen? Ik zit daar dus maar te wachten, maar niemand komt er. Maar ik begrijp nu wel waarom.

RIET (*geschrokken*): Ja? Waar.. waarom dan?

SJAAK: Je bent al aan de drank, zie ik wel.

RIET: Ik aan de drank? Hoe kom je daar nou bij? (*Sjaak wijst glas*) O dat, dat is van mijn moe... (*wijst kast*) Ik bedoel dat is van mij, ja.

SJAAK: Hoe kom je daaraan?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto